

Godaften. Det er en ære og en stor fornøjelse at kunne deltage i fejring af 175-års jubilæet for befrielsen af Fredericia i 1849.

I aften og i morgen fejrer vi det sejrige udfald fra Fredericia, hvor de danske soldater angreb ud af den belejrede by, befriede byen og jog den daværende fjende på flugt.

Krig har desværre optaget meget af vores menneskelige historie, ikke kun i Danmark men i hele verden. Og selvom vi havde troet, indtil nogle få år siden, at vi i Europa nu var undgået mere krig, så viser Ruslands invasion af Ukraine, at krig stadig er en del af vores liv i Europa.

Hamas terrorangreb på Israel i oktober sidste år har også bragt krig til Mellemøsten, en krig med potentiale til at eskalere til en meget bredere konflikt.

Begge tilfælde fremhæver behovet for et stærkt forsvar og tætte alliancer.

Den Internationale Rumstation er et forsøg på at skabe et samarbejde mellem tidligere fjender. Rumstation blev skabt, først og fremmest, som et partnerskab mellem USA og Rusland. Ideen blev udtænkt i 1992 som en måde at trække USA og det postsovjetiske Rusland ind i en tættere alliance. Ansvar og de tekniske funktioner blev delt mellem USA og Rusland, hvilket skabte en gensidig afhængighed og nødvendighed for at samarbejde. I stedet for rumkapløbet i 1960'erne, markerede den Internationale Rumstation begyndelsen på et samarbejde i rummet. Derfor er den Internationale Rumstation i dag måske det eneste eksempel på samarbejde mellem Vesten og Rusland. Vi er nemlig ikke i stand til at fortsætte driften af rumstationen uden Rusland og deres bidrag.

Europa, og i forlængelse Danmark, der var med til at grundlægge den Europæiske Rumorganisation ESA, blev en juniorpartner i den Internationale Rumstation i 1998. Vores vigtigste bidrag er det europæiske Columbus-laboratorium, blot et af de seksten moduler, der udgør rumstationen. Selvom det er et vigtigt laboratorium, der giver os mulighed for at udføre spændende videnskabelig forskning og teknologiudvikling, er sandheden, at Columbus-laboratoriet ikke er en væsentlig del af rumstationen. Den Internationale Rumstation og partnerskabet bag kunne sagtens fortsætte uden Europa.

Men i takt med tiden, har ESA og de europæiske astronauter vokset med opgaven. Vi har opnået større teknisk kompetence og påtaget os et større ansvar. Derfor kunne jeg, som en del af min sidste mission på den Internationale Rumstation, tjene både som kommandør af rumstationen under mit ophold og som pilot på vores Crew Dragon-rumskib under opsendelse og landing. Det var første gang, at en ikke-NASA-astronaut tjente som pilot på et amerikansk rumskib.

Det var en kæmpe ære at være den første ikke-amerikanske-pilot, noget der bl.a. blev muliggjort af det tætte samarbejde, som jeg formåede at etablere med NASA gennem de sidste otte år, hvor jeg var udstationeret på NASAs Johnson Space Center i Houston, Texas.

Men det var også takket være ESAs hårde arbejde. Siden ESAs indtræden i samarbejdet omkring den Internationale Rumstation, er vores videnskabelige og tekniske ekspertise i rummet vokset, vores ansvar er vokset og vigtigst af alt er vores ambitioner vokset. Så meget, at vi i dag er gået fra at være juniorpartner på rumstationen til at være en næsten ligeværdig og kritisk partner for NASA på de kommende Artemis-missioner, der vil sende mennesker tilbage til månen inden for de næste par år for første gang siden 1972.

ESA bygger og leverer nemlig det europæiske servicemodul, der er en kritisk del af NASAs Orion-rumskib, der skal fragte astronauter til og fra månen. Servicemodulet indeholder mange af nøglesystemerne på Orion-rumskibet. Uden det europæiske servicemodul kan Orion-rumskibet ikke flyve.

ESA bygger også nogle af nøglemodulerne til Gateway-rumstationen, der vil blive bygget i kredsløb om månen. Det tæller beboelsesmodul, kommunikationsmodul og brændstofs- og tankningsmodul. Europa er også her en kritisk partner til NASA, og uden Europa ville der ikke kunne blive nogen rumstation omkring månen.

ESA og Europa er nu i stand til at samarbejde med USA i rummet på lige fod, hvilket gør os til en ægte og ligeværdig partner, der kan dele ansvaret med USA.

Det kommer direkte til gavn for Europa ved at gøre os mere konkurrencedygtig og ved at inspirere den næste generation af europæiske forskere og ingeniører, som f.eks. de skoleelever fra Fredericia der deltog i min mission og fik deres forsøg udført på rumstationen. Derudover styrker det vores forhold til USA og vores andre internationale partnere, for et stærkt og ægte partnerskab kræver, at vi alle bidrager på lige fod og deler ansvaret.

Det gælder selvfølgelig også når det kommer til vores fælles og kollektive forsvar.

Rumfart viser hvad vi kan udrette, når vi arbejder sammen. Rumstationen er et moderne vidunder, der er bygget og samlet i rummet over en 12-årig periode. På størrelse med en fodboldbane cirkler den rundt om Jorden en gang hvert 90. minut med en permanent besætning på syv astronauter.

I seks måneder var jeg så heldig at bo og arbejde på den Internationale Rumstation. Om aftenen kunne jeg se ud på nattehimlen og se milliarder og atter milliarder af stjerner. Synet er betagende og du indser hurtigt, hvor enormt stort, næsten uendeligt stort vores univers er, og hvor lille rolle Jorden og alle os på Jorden spiller. Hvilke vidundere venter os derude? Hvilke opdagelser venter på at blive afsløret? Kun vores fantasi begrænser os.

I seks måneder var jeg så heldig at se vores smukke blå planet fra det ydre rum. Fra rummet virker Jorden fredelig og ubeboet. Kontinenter og oceaner stiger til syne, men forsvinder igen kort tid efter. Jorden skinner og funkler som en juvel midt i et kulsort hav, kun omgivet af stjernernes lyspunkter. Du indser hurtigt, at selvom universet er enormt stort, er der intet der minder om Jorden i nærheden af os. Jorden er ikke kun vores hjem;

det er vores eneste hjem. Og der er ingen anden udvej, hvis vi gør vores hjem ubeboeligt. Vi skal passe på vores Jord.

Når du kredser om Jorden hvert 90. minut ombord på rumstationen, indser du også, at det er en enkelt planet og ikke 195 forskellige lande. Du ser kontinenter, men ikke individuelle lande. Grænser er næsten umulige at skelne, og du indser, at de fleste grænser er menneskeskabte. Du indser også, at vi alle bare er mennesker, med de samme drømme og de samme udfordringer. Måske hvis vi kunne lære at leve fredeligt side om side, ville mange af vores daglige problemer ophøre med at eksistere, fordi de fleste af dem er menneskeskabte.

På den Internationale Rumstation er vi alle bare mennesker, der arbejder med de samme mål. Vi drager ud i rummet som amerikanere, russere og danskere, men når vi først er kommet ombord på rumstationen, er vi blot mennesker fra Jorden.

Lad os håbe, at vi alle en dag blot vil være mennesker fra Jorden.

Men indtil den dag kommer, lad os være taknemmelige for vores venner og tætte allierede, og lad os håbe, at vi kan gengælde deres venskab, ved at tage hånd om os selv og leve op til vores fælles ansvar.